

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Śliwa

Protokolant: p.o. stażysty Edyta Budzińska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G. (1), S. G., M. G. (2)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.:

a) na rzecz powodów małżonków M. G. (1) i S. G. kwotę 11.198,69 zł (jedenaście tysięcy sto dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty;

b) na rzecz powódki M. G. (2) kwotę 11.198,69 zł (jedenaście tysięcy sto dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty.

2. Kosztami procesu obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego:

a) na rzecz powodów małżonków M. G. (1) i S. G. kwotę 9.377,50 zł (dziewięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy),

b) na rzecz powódki M. G. (2) kwotę 9.377,50 zł (dziewięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy),

c) nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 1.495,56 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Agnieszka Śliwa

UZASADNIENIE

Powodowie M. G. (1), S. G. i M. G. (2) w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu (...) Sp. z o.o. w P. wnieśli o zasądzenie na rzecz M. G. (1) i S. G. solidarnie kwoty 38.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz na rzecz M. G. (2) kwoty 38.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Uzasadniając zgłoszone roszczenia podali, że są współwłaścicielami (powodowie M. G. (1) i S. G. na zasadzie małżeńskiej wspólności ustawowej w udziale wynoszącym 1/2, a powódka M. G. (2) w udziale wynoszącym 1/2)

nieruchomości zabudowanej domem jednorodzinny, położonej w P. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...). Na skutek wprowadzenia na podstawie art. 135 ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity z dnia 23 stycznia 2008 r. Dz.U. Nr 25, poz. 150 – dalej zwana u.p.o.ś.) uchwały Wojewody nr XVIII/302/12 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P. obszar ograniczonego użytkowania doszło do ingerencji w ich prawo własności nieruchomości, gdyż nie mogą korzystać z niej w takim zakresie, jak przed dniem wprowadzenia obszaru, a także muszą znosić hałas lotniczy emitowany w związku z działalnością lotniska cywilnego. Wobec wskazanych w uchwale ograniczeń w jej wykorzystaniu, a także wysokiego natężenia hałasu, nastąpił spadek wartości nieruchomości, a także zachodzi konieczność poniesienia nakładów w celu zapewnienia mieszkańcom odpowiedniej ochrony akustycznej przed hałasem emitowanym przez lotnisko. Powodowie wyjaśnili, że w skład żądanych odszkodowań wchodzi kwoty po 28.000 zł z tytułu ubytku wartości nieruchomości oraz kwoty po 10.000 zł z tytułu zwrotu części nakładów koniecznych do zapewnienia właściwego klimatu akustycznego budynku mieszkalnego położonego na nieruchomości. Jako podstawę prawną powództwa powodowie podali art. 129 ust. 2 w zw. z art. 136 u.p.o.ś..

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Sp. z o.o. w P. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego solidarnie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania i wprowadzenie tzw. strefy wewnętrznej, w której jest położona nieruchomość powodów, nie spowodowało zwiększenia immisji hałasu w stosunku do jego poziomu z okresu sprzed wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania. W związku z powyższym nie sposób przyjąć w okolicznościach sprawy, ażeby na skutek bliskości lotniska i ograniczeń wprowadzonych wskazaną wyżej uchwałą Sejmiku Województwa (...) spadła atrakcyjność i co za tym idzie wartość zabudowanej nieruchomości powodów. W dalszej kolejności pozwany wskazał, że pozwany nie generuje immisji, albowiem wytwarzany w związku z działalnością pozwanego poziom hałasu nie przekracza powszechnie dopuszczalnych norm. Brak jest tym samym podstaw do uznania, że powodom przysługują jakiegokolwiek roszczenia odszkodowawcze, albowiem nie sposób mówić o powstaniu szkody w związku z działalnością portu lotniczego. Wręcz przeciwnie, w ocenie pozwanego sąsiedztwo lotniska cywilnego wpływa na zwiększenie atrakcyjności nieruchomości mieszkalnych, co również wyklucza możliwość przyjęcia, ażeby sam fakt wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania mógł negatywnie wpłynąć na wartość nieruchomości. Wreszcie pozwany zarzucił, że strona powodowa nie wykazała konieczności poniesienia nakładów na rewitalizację akustyczną budynku, dlatego żądanie pozwu w tym zakresie również jest niezasadne. Ponadto powodowie zakupili nieruchomość w 2001 r., a więc w czasie kiedy rozbudowa (...) nie była żadną nowością. Wybierając lokalizację w pobliżu lotniska powodowie winni mieć zatem świadomość konsekwencji swojej decyzji, co również – zdaniem pozwanego – winno mieć odzwierciedlenie w cenie nabycia nieruchomości.

Pismem z dnia 18 czerwca 2014 r. powodowie rozszerzyli powództwo w zakresie odszkodowania z tytułu ubytku wartości nieruchomości o łączną kwotę 758 zł, domagając się ostatecznie od pozwanej z tego tytułu zapłaty na rzecz M. G. (1) i S. G. solidarnie kwoty 28.379 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz na rzecz M. G. (2) kwoty 28.379 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wyrokiem częściowym z dnia 18 września 2014 roku (w przedmiocie żądania odszkodowania za spadek wartości nieruchomości) zasądzone od pozwanego (...) sp. z o.o. w P. solidarnie na rzecz powodów M. G. (1) i S. G. kwotę 28.379 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, a także na rzecz powódki M. G. (2) kwotę 28.379 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 26 listopada 2015 roku zmienił zaskarżony wyrok w punktach 1. i 2. w ten sposób, że zasądzone tam kwoty obniżył do kwot 28.119,50 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie i w pozostałym zakresie oddalając apelację.

Powodowie w piśmie procesowym z dnia 7 grudnia 2016 roku rozszerzyli powództwo o odszkodowanie z tytułu nakładów koniecznych do zapewnienia właściwego komfortu akustycznego na nieruchomości powodów o kwotę 2.397,38 zł i wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów M. G. (1) i S. G. solidarnie kwoty 11.198,69 zł, a także na rzecz powódki M. G. (2) kwoty 11.198,69 zł. Powodowie jednocześnie wnieśli o zasądzenie odsetek ustawowych (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetek za opóźnienie) od całej dochodzonej kwoty od dnia upływu terminu do zapłaty wskazanego w wezwaniu do dnia zapłaty. Wnieśli też o zasądzenie kosztów zastępstwa wg norm w podwójnej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Lotnisko P. - Ł. powstało w 1913 r. jako pruskie lotnisko wojskowe w Ł. pod P.. Przed I wojną światową, a także w czasie jej trwania, na lotnisku funkcjonowała szkoła pilotów, obserwatorów i mechaników, poza tym naprawiano samoloty i składowano sprzęt lotniczy. W latach 1931 - 1938 nastąpiła rozbudowa cywilnej części lotniska, port w Ł. stał się drugim po W. - O. lotniskiem w kraju.

W 1987 r. powstało Przedsiębiorstwo Państwowe (...), które przejęło zarządzanie lotniskiem w Ł..

W 1993 r. przystąpiono do budowy nowego terminalu pasażerskiego, uruchomiono pierwsze połączenie zagraniczne do Düsseldorfu.

W 1996 r. rozpoczęto rozbudowę i modernizację terminalu (przeprojektowanie całego obiektu, zmiana funkcjonalności pomieszczeń, połączenie hal przylotów i odlotów) oraz podpisano porozumienia w sprawie utworzenia spółki (...). W dniu 11 lipca 1997 r. utworzono spółkę (...), której udziałowcami zostali Przedsiębiorstwo Państwowe (...), Miasto P. oraz Skarb Państwa.

W 2000 r. rozpoczęto prace przy budowie terminalu pasażerskiego, przystąpiono do modernizacji i rozbudowy płyty postojowej samolotów, uruchomiono połączenia do Brukseli i zawarto porozumienia o współpracy z Frankfurt Airport.

W 2001 r. oddano do użytku dwa nowoczesne terminale: pasażerski i cargo oraz nową płytę postojową.

W 2002 r. uruchomiono połączenia do Wiednia i Frankfurtu nad Menem. W 2003 r. uruchomiono połączenia do Kolonii/B., Wiednia, Monachium i Londynu, a także oddano do użytkowania zmodernizowany terminal GA. W 2004 r. uruchomiono połączenia do Brukseli i Monachium. W latach 2005 - 2007 uruchomiono kolejne połączenia do Londyn Luton, Londyn Stansted, Dublin, Liverpoolu, Sztokholmu, Barcelona-Girona, Bristolu, Dortmundu, East Midlands, Londyn Gatwick, Edynburga, Paryż-Beauvais, Rzym-Ciampino i Krakowa.

W 2008 r. przystąpiono do rozbudowy terminala pasażerskiego i dostosowano infrastrukturę do obsługi ruchu w strefie Schengen.

W dniu 28 lutego 2011 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w P. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia „Rozbudowa i modernizacja (...)”.

W kwietniu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę terminala pasażerskiego, a w czerwcu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę płaszczyzn lotniskowych. W lipcu 2012 r. rozpoczęto kontynuację rozbudowy terminala pasażerskiego - początek prac przy budowie nowej sortowni bagażu oraz rozbudowie strefy odlotów.

Rozwój lotniska w kolejnych dziesięcioleciach skutkowałam wzrostem liczby pasażerów obsługiwanych przez port lotniczy. W 2000 r. skorzystało z niego 227.847 pasażerów, przy liczbie 13.225 operacji lotniczych. W 2008 r. natomiast z portu skorzystało już 1.274.679 pasażerów, a operacji lotniczych odnotowano w liczbie 23.609. W 2012 r. z portu skorzystało 1.595.221 pasażerów i odbyło się 25.261 operacji lotniczych.

Lotnisko cywilne P. - Ł. jest własnością pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

Dowód: raport oddziaływania na środowisko k. 18 – 23, informacje ze strony internetowej pozwanego k. 97-100, decyzja (...) Dyrektora Ochrony Środowiska w P. k. 63 – 71, dokumenty k. 84-89, 182-187, procedury (...) 72-83, 170 – 181, tabela liczby operacji w nocy k. 422 – 426, zestawienie liczby operacji nocnych powyżej 7 w okresie od lutego 2012 roku do maja 2014 roku k. 445 – 448

W dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr XVIII/302/12 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P..

Uchwała utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P., którego zarządcą jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Przedmiotowa uchwała wyznaczyła zewnętrzną granicę obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie: (1) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $L_{AeqD} = 55$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (2) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $L_{AeqN} = 45$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (3) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $L_{AeqD} = 50$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (4) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $L_{AeqN} = 40$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska.

Na obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy: (1) zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a od wewnątrz linia będąca obwiednią izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $L_{AeqD} = 60$ dB oraz dla nocy $L_{AeqN} = 50$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych oraz izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $L_{AeqD} = 55$ dB oraz dla nocy $L_{AeqN} = 45$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (2) wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt 1, a od wewnątrz linia biegnąca wzdłuż granicy terenu lotniska.

Postanowiono nadto, że jeżeli granica obszaru ograniczonego użytkowania lub granica strefy wewnętrznej przebiega przez budynek mieszkalny jednorodzinny, szpital, dom opieki społecznej, budynek związany ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, wówczas budynek włącza się odpowiednio do strefy zewnętrznej lub strefy wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania. Jeżeli granica strefy wewnętrznej przebiega przez budynek zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego lub mieszkaniowo-usługowy, wówczas budynek włącza się do strefy wewnętrznej, przy czym, w przypadku budynków mieszkaniowo-usługowych, dotyczy to wyłącznie części mieszkaniowej.

W uchwale wprowadzono ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości. I tak, w strefie zewnętrznej:

- a) zabrania się budowy nowych szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- b) dopuszcza się rozbudowę, odbudowę oraz nadbudowę istniejących szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- c) zabrania się tworzenia stref ochronnych "A" uzdrowisk,

Natomiast w strefie wewnętrznej:

- a) zabrania się budowy nowych szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- b) dopuszcza się rozbudowę, odbudowę oraz nadbudowę istniejących szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- c) zabrania się tworzenia stref ochronnych "A" uzdrowisk,

d) dopuszcza się lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej, pod warunkiem zapewnienia właściwego komfortu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

W uchwale wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie zewnętrznej w postaci: obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach szpitali, domów opieki społecznej i związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. Natomiast w strefie wewnętrznej w postaci: obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej.

W uchwale wskazano, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. Wskazano również, że przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej.

Powyższa uchwała weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r.

Okoliczności bezsporne, nadto dowód: uchwała nr XVIII 302/12 k. 23-25,

Powodowie M. G. (1), S. G. i M. G. (2) są współwłaścicielami (powodowie M. G. (1) i S. G. na zasadzie małżeńskiej wspólności ustawowej w udziale wynoszącym $\frac{1}{2}$, a powódka M. G. (2) w udziale wynoszącym $\frac{1}{2}$) nieruchomości zabudowanej domem jednorodzinny, położonej w P. przy ul. (...) na działce nr (...) o powierzchni 641 m², dla której Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...), którą zakupili na początku 2001 r. Na nieruchomości powodowie w 2005 r. ukończyli budowę domu jednorodzinnego o powierzchni 154,60 m², w którym zamieszkują.

Dowód: odpis księgi wieczystej Kw nr (...) – k. 8-14, zaświadczenie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 25.01.2005 r. – k. 143 akt.

Zgodnie z załącznikami do uchwały Sejmiku Województwa (...) nr XVIII/302/12, w/w nieruchomość powodów znajduje się na terenie objętym strefą wewnętrzną (...) ograniczonego (...) w P..

Okoliczność bezsporna, a nadto dowód: opinia biegłego J. W. z dnia 10 listopada 2016 roku k. 902 – 933, załącznik do uchwały nr XVIII 302/12 k. 25

W chwili wejścia w życie przedmiotowej uchwały (na dzień 20 lutego 2012 r.) nieruchomość powodów była zabudowana budynkiem mieszkalnym jednorodzinny wybudowanym w konstrukcji tradycyjnej z poddaszem użytkowym. Budynek nie był podpiwniczony. Ściany zewnętrzne wykonano z pustaków Porotherm gr 24 c, ocieplone styropianem gr 12 cm plus tynki zewnętrzne (akrylowe) i wewnętrzne. Stropodach na konstrukcji drewnianej pokryty dachówką ceramiczną na systemie ołatowania na deskowaniu, wypełnienie ocieplające wełną mineralną gr 20 cm, od spodu folia i płyty gipsowo – kartonowe. Stolarka okienna PCV jednostronnie okleinowa plus okna połaciowe drewniane.

Wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania powoduje, że dopuszczona jest działalność lotniska pogarszająca klimat akustyczny w środowisku, w tym w otoczeniu budynku powodów. Gdyby działalność lotniska nie powodowała przekroczeń powszechnie obowiązujących poza obszarem ograniczanego użytkowania, dopuszczalnych wartości poziomu hałasu w środowisku, budynek powodów spełniałby wymagania polskich norm z zakresu izolacyjności akustycznej dla występujących w środowisku poziomów hałasu. Aktualnie budynek powodów wymaga dodatkowych

nakładów w celu dotrzymania norm co do izolacyjności akustycznej dla poziomu hałasu powodowanego działalnością (...).

Aby dostosować budynek położony w P. przy ul. (...) należy zamontować 8 sztuk nawiewników ściennych akustycznych EHT 780 z mufą akustyczną i okap z wkładką akustyczną, dokonać wymiany okna w salonie na parterze na okno o wskaźniku Ra2 min. 29 dB, wymienić 4 okna (na parterze w jednym pokoju i w jednej sypialni oraz na piętrze w jednym pokoju i w jednej sypialni) na okna o wskaźniku Ra2 min. 30 – 31 dB, wymienić 2 okna (w salonie na parterze) na okna o wskaźniku Ra 2 min. 33 dB. Łączny koszt tych prac adaptacyjne koniecznych w związku z ustanowieniem strefy „wewnętrznej” obszaru ograniczonego użytkowania dla L. P. – Ł. wynosi w przypadku nieruchomości powodów kwotę 22.397,38 zł.

Dowód: opinia biegłego J. W. z dnia 10 listopada 2016 roku k. 902 – 933 wraz z jej uzupełnieniem k. 959-965 i wyjaśnieniami biegłego J. W. k. 1013

Pismem z 28 marca 2013 r. powodowie wezwali pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. do zapłaty kwoty 153.098,40 zł, w tym kwoty 113.098,40 zł tytułem obniżenia wartości nieruchomości oraz kwoty 40.000 zł tytułem koniecznych nakładów na zwiększenie izolacyjności akustycznej budynku mieszkalnego. Pozwany w piśmie z dnia 5 kwietnia 2013 r. odmówił zapłaty.

Dowód: pismo powodów z dnia 28.03.2013 r. – k. 29 akt, pismo pozwanego z dnia 5.04.2013 r. – k. 31-32 akt

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych, gdyż nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości sądu co do ich prawdziwości i autentyczności. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

W piśmie z dnia 10 sierpnia 2016 roku biegły J. W. wskazał, że opinia z dnia 27 lutego 2014 roku o wartości nakładów na przedmiotową nieruchomość była jedną z pierwszych z cyklu zagadnień związanych z odpowiednim dostosowywaniem budynków mieszkalnych znajdujących się w strefie OOU Ł.. Ponadto pod koniec 2015 roku weszła w życie nowa norma akustyczna PN-B- (...) -3, co powoduje, że dotychczasowa opinia wydana w sprawie utraciła na aktualności i wymaga aktualizacji. W związku z tym opinia ta wraz z jej uzupełnieniami nie stanowiła podstawy ustaleń faktycznych i postanowieniem z dnia 6 września 2016 roku dopuszczono dowód z uzupełniającej opinii biegłego J. W. na okoliczność ustalenia m.in. czy budynek mieszkalny powodów położony przy ul. (...) w P. spełnia wymogi polskich norm z zakresu izolacyjności akustycznej, a jeżeli nie - to jakie nakłady i o jakich wartości muszą zostać poniesione celem doprowadzenia budynku do stanu zgodnego z tymi normami przy uwzględnieniu dopuszczalnych poziomów hałasu oraz czy budynek powodów wymaga jeszcze dodatkowych nakładów związanych z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. Ł. w celu dotrzymania norm co do izolacyjności akustycznej, a jeżeli tak - to jakie nakłady i o jakiej wartości powinny być poczynione, a nadto czy budynek powodów spełnia wymogi co do ochrony akustycznej przed wejściem w życie uchwały sejmiku województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012 r., tj. przed 28 lutego 2012 r. i to według poziomu cen na dzień sporządzenia opinii.

Biegły z dziedziny budownictwa i akustyki budowlanej J. W. na ww. okoliczności sporządził opinię z dnia 10 listopada 2016 roku. Opinia ta wraz z ustosunkowaniem się do uwag strony pozwanej do opinii w piśmie z dnia 17 lutego 2017 roku, a także z wyjaśnieniami biegłego złożonymi na rozprawie dnia 17 kwietnia 2017 roku stanowiła podstawę ustaleń faktycznych.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż opinia biegłego podobnie jak inne dowody podlega ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz co odróżnia ją pod tym względem to szczególne kryteria oceny, które stanowią poziom

wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (vide: wyrok SN z dnia 15 listopada 2002 roku, V CKN 1354/00, LEX nr 77046).

Należy wskazać, iż biegły J. W. posiada niezbędną wiedzę i doświadczenie zawodowe, pozwalające wydać opinię na wskazany przez Sąd temat. Biegły jest nie tylko biegłym z zakresu budownictwa, lecz również akustyki budowlanej i sporządził szereg opinii w przedmiotowym zakresie. Wnioski, wyciągnięte przez biegłego są logiczne i przekonujące, a opinia obszerna i szczegółowa. Biegły wskazał, na czym oparł się wydając opinię, z jakich korzystał źródeł i jaką posłużył się metodologią. W sposób zrozumiały przedstawił wnioski opinii oraz w jaki sposób do nich doszedł, a przy tym rzeczowo i przekonująco odniósł się na piśmie i w trakcie przesłuchania na rozprawie do zarzutów zgłoszonych przez pozwanego do opinii pisemnej, wyczerpująco wyjaśniając, dlaczego nie można uznać ich za zasadne.

Biegły J. W. podał, że zastosował w sprawie normy wskazane w § 325 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie tj. PN-B-02151-3:1999 oraz PN-87/B-02151/02. Analizę o nową normę PN-B-02151-3 wykonano jedynie posiłkowo dla zobrazowania, że szacunkowe wyniki obliczeń są dosyć podobne. Biegły odwołał się także do raportów z lat 2009 i 2012 z uwagi na fakt, że aktualna siatka punktów pomiarowych nie obejmuje miejsc reprezentatywnych dla całego obszaru OOU Ł.. Ideą zaś normy PN-87/B-02151/02 co do najgorszej 1/2 h pory nocnej jest zapewnienie komfortu akustycznego wszystkich nocy, a nie tylko dla jakiejś jednej bliżej nie sprecyzowanej nocy. Wartość nakładów robót remontowo – budowlanych biegły z zakresu budownictwa i akustyki budowlanej określił za pomocą podejścia kosztowego, metodą odtworzeniową. Wartość tych robót, stawkę robocizny, narzutu kosztów pośrednich, zysku i kosztów zaopatrzenia oraz ceny okien o podwyższonej izolacyjności biegły przyjął w oparciu o biuletyny, katalogi i wywiady przeprowadzone w firmach produkujących okna. Biegły w toku wyjaśnień na rozprawie z dnia 25 kwietnia 2017 roku podał, że cennik Oldbud został opracowany dla (...). Na ostateczną cenę wpływ ma nie tylko rodzaj stolarki tj. drewniana czy PCV biała lub kolorowa, ale także rodzaj szyb (rodzaj izolacyjności), a także parapety.

W ocenie Sądu opinia biegłego J. W. wraz z pisemnym i ustnymi wyjaśnieniami biegłego nie budziła żadnych wątpliwości pod względem merytorycznym i stanowiła podstawę dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych. W tym miejscu trzeba podkreślić, że Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłego zostały przekonane obydwie strony, co zresztą najczęściej jest prawie niemożliwe, gdyż opinia korzystna dla jednej strony, nie przekonuje strony przeciwnej. Wystarczy zatem, że opinia jest przekonująca dla Sądu, który wiążąco też ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (zob. wyrok SN z dnia 19.05.1998r., II UKN 55/98, OSNP 1999/10/351).

Należy również wskazać, że strona pozwana nie przedstawiła dowodów, zdolnych podważyć konkluzje opinii biegłego J. W. w zakresie stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych. Polemika pozwanego z opinią pozostaje tutaj gołosłowna.

Wniosek o przesłuchanie świadka T. J. i w charakterze strony G. B. Sąd oddalił. W przekonaniu Sądu zeznania tej osoby i posiadane przez niego informacje nie przyczyniłyby się w istotny sposób do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a doprowadziły jedynie do przedłużenia postępowania.

Podkreślić wreszcie należy, że w ocenie Sądu, dla rozstrzygnięcia sprawy wystarczającym było oparcie się na dowodach wyżej powołanych, a pozostałe dowody powołane przez strony nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia żądania objętego wyrokiem końcowym.

Sąd zważył, co następuje:

W ramach powództwa powodowie zgłosili dwa żądania - odszkodowania z tytułu spadku wartości nieruchomości oraz odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów akustycznych w budynku mieszkalnym powodów na tej nieruchomości, wywodząc swoje roszczenia z faktu utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. uchwałą nr XVIII/302/12 Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 października 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P., na mocy której należąca do nich nieruchomość znalazła się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania. Roszczenie z tytułu spadku wartości nieruchomości

powodów było już przedmiotem rozstrzygnięcia zawartego w wyroku częściowym. Zatem przedmiotem wyroku końcowego było rozpoznanie roszczenia powodów za nakłady konieczne do zapewnienia odpowiedniego klimatu akustycznego w związku z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania wokół (...) w P. oraz orzeczenie o kosztach procesu.

W art. 129 - 136 p.o.ś. ustawodawca uregulował samodzielne podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej związanej z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości oraz z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, opierając się na założeniu, że ryzyko szkód związanych z działalnością uciążliwą dla otoczenia powinien ponosić podmiot, który tę działalność podejmuje dla własnej korzyści (cuius damnum eius periculum). Przesłankami tej odpowiedzialności są: wejście w życie uchwały wydanej przez właściwy organ samorządu terytorialnego, ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, szkoda poniesiona przez właściciela nieruchomości, jej użytkownika wieczystego lub osobę, której przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości, i związek przyczynowy między wprowadzonym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości a szkodą (por. post. SN z dnia 24 lutego 2010 r., III CZP 128/09, Lex nr 578138).

Zgodnie z art. 129 ust. 2 w zw. z art. 129 ust. 1 u.p.o.ś. odszkodowanie służy, jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się ograniczone. Stosownie do art. 135 § 1 u.p.o.ś. obszary ograniczonego użytkowania m.in. dla lotniska tworzy się jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu. Wymieniony obszar dla przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko lub dla zakładów, lub innych obiektów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako takie przedsięwzięcie, tworzy obecnie - zgodnie z art. 135 ust. 2 u.p.o.ś. - sejmik województwa, w drodze uchwał (a wojewoda w drodze rozporządzenia, przed nowelizacją przytoczonego przepisu), zaś dla zakładów lub innych obiektów, niewymienionych w art. 135 ust. 2 u.p.o.ś., rada powiatu, w drodze uchwały (art. 135 ust. 3 u.p.o.ś.). Tworząc obszar ograniczonego użytkowania, wskazane organy określają granice obszaru, ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenu, wymagania techniczne budynków oraz sposób korzystania z terenów wynikające z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub analizy porealizacyjnej albo przeglądu ekologicznego (art. 135 ust. 3a u.p.o.ś.). Tworzące obszar ograniczonego użytkowania uchwała sejmiku województwa (rozporządzenie wojewody) albo uchwała rady powiatu - po ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 2 i art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449) - stają się aktami prawa miejscowego.

Jak zauważył bowiem Sąd Najwyższy (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego: wyrok z dnia 25 lutego 2009 r., II CSK 546/08, publ. Biul. SN 2009/7/11 oraz Lex nr 503415; postanowienia z dnia 24 lutego 2010 r., III CZP 128/09, niepubl. oraz z dnia 9 kwietnia 2010 r., III CZP 17/10, publ. Lex nr 584036) – które to stanowisko Sąd Okręgowy podziela, przewidziana w art. 129 p.o.ś. odpowiedzialność odszkodowawcza obejmuje także te szkody, które wynikają z przekroczenia standardów jakości środowiska w zakresie emitowanego hałasu. U podstaw tego poglądu leży wykładnia celowościowa regulacji zawartej w ustawie Prawo ochrony środowiska. W myśl tej wykładni, art. 135 ust. 1 p.o.ś., przewidujący możliwość ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, jest wyjątkiem od zasady wyrażonej w art. 144 ust. 1 p.o.ś, zgodnie z którą eksploatacja instalacji w rozumieniu art. 3 pkt. 6 p.o.ś, nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Wyjątek ten polega na tym, że na terenie obszaru ograniczonego użytkowania, eksploatacja instalacji może powodować przekroczenie standardów jakości środowiska.

Za tą szeroką interpretacją przemawia dążenie do kompleksowego uregulowania skutków ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania. Rozszczerzenie tych skutków na szkody wynikające z ograniczeń przewidzianych wprost

w rozporządzeniu o ustanowieniu obszaru ograniczonego użytkowania oraz szkody wynikające z emisji hałasu jest sztuczne (tak: SN w postanowieniu z dnia 9 kwietnia 2010 r., III CZP 17/10, publ. Lex nr 584036).

Odnosząc powyższe do okoliczności sprawy stwierdzić należy, że powodowie wykazali wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego w oparciu o art. 129 ust. 2 poś w zw. z art. 136 ust. 3 poś co do żądania z tytułu nakładów.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że w dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr XVIII/302/12 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P.. Obszar ograniczonego użytkowania podzielony został na dwie strefy - wewnętrzną i zewnętrzną, w zależności od odległości od lotniska P. - Ł. i poziomu natężenia hałasu w danej strefie, a nieruchomości stanowiąca działkę nr (...), znajduje się w obszarze ograniczonego użytkowania w jego strefie wewnętrznej.

Dalej sąd zauważa, że zgodnie z przepisem art. 129 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska z roszczeniem odszkodowawczym „można wystąpić” w okresie dwóch lat od wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Cytowany przepis ustawy wprowadza termin zawity, niebędący terminem przedawnienia, którego upływ ma ten skutek, że roszczenie to wygasa (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2008 r., II CSK 216/2008). Terminowe zgłoszenie roszczenia odszkodowawczego obowiązane powoduje, że roszczenie nie wygasa, przy czym do zgłoszenia roszczenia nie jest niezbędnie konieczne jego dochodzenie przed sądem. Ponieważ jest to odszkodowawcze roszczenie majątkowe, co do którego zastosowanie znajduje art. 117 § 1 k.c. stwierdzić należy, że podlega ono przedawnieniu. Przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska nie statuuje szczególnych postanowień oznaczających termin przedawnienia tego roszczenia. Ponieważ nie jest to roszczenie wynikające z reżimu odpowiedzialności deliktowej, nie ma podstaw do zastosowania w tym przypadku przepisu art. 442¹ § 1 k.c. Przyjąć więc należy, że roszczenie przewidziane w art. 129 ust. 2 ustawy przedawnia się w terminie ogólnym z art. 118 k.c. (w rozpoznawanej sprawie wynoszącym 10 lat). Termin ten biegnie od chwili powstania roszczenia - to znaczy od dnia wprowadzenia ograniczeń korzystania z nieruchomości w drodze ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, od tego momentu bowiem roszczenie jest wymagalne i może być dochodzone od zobowiązanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013 r., II CSK 161/13).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że powodowie zgłosili pozwanemu roszczenie przed upływem terminu zawitego liczonego od daty wejścia w życie tej uchwały. Dokonali tego pismem z dnia 28 marca 2013 r., w którym wezwali pozwanego Lotnisko do zapłaty kwoty 40.000 zł tytułem kosztów rewitalizacji akustycznej budynku. Pozwany odpowiedział na powyższe pismo pismem z dnia 5 kwietnia 2013 r. Z powyższego wynika, że powodowie zgłosili pozwanemu roszczenia przed upływem dwóch lat od wejścia w życie uchwały ustanawiającej obszar ograniczonego użytkowania. Złożenie pozwu do sądu i jego doręczenie pozwanemu nastąpiło również przed upływem powyższego dwuletniego terminu, a nadto przed upływem dziesięcioletniego terminu przedawnienia i z uwagi na treść art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przerwało jego bieg.

Jak wskazano nadto powyżej bezpośrednim uszczerbkiem powodów związanym z ustanowieniem strefy ograniczonego użytkowania są również koszty związane z zapewnieniem w ich budynku mieszkalnym właściwego klimatu akustycznego. Na konieczność zapewnienia takich warunków wskazują bowiem wymagania określone w uchwale Sejmiku Województwa (...) nr XVIII/302/12. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 136 ust. 3 poś w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkoda, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

Przy dokonywaniu wykładni wskazanego przepisu należy wziąć pod uwagę, że celem uregulowań art. 129 i 136 ustawy p.o.ś. jest ułatwienie osobom poszkodowanym w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Zatem należy przyjąć, że wskazanie na koszty poniesione w celu wypełnienia wymagań technicznych przez istniejące budynki miało wyeliminować spory co do objęcia tych kosztów obowiązkiem naprawienia szkody. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy

i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wpłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (por. uchwała Sądu Najwyższego z 15 listopada 2001r. III CZP 68/01, OSNC 2002, z.6, póź. 74; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 10 kwietnia 2008 r. I ACa 2/08, M.Prawn. 2010/12/692).

Wskazać należy, że szkoda w majątku powodów przejawiająca się w konieczności poniesienia nakładów rewitalizacyjnych powstała już w dacie wejścia w życie uchwały Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012 r. tj. w dniu 28 lutego 2012 r. Ustalając stan techniczny budynku mieszkalnego i wymagania akustyczne jaki ten budynek winien spełniać uwzględniono zatem stan przegród budowlanych na dzień wejścia w życie ww. uchwały. W związku z tym należy mieć tu na uwadze, że po wprowadzeniu przedmiotowej uchwały budynek mieszkalny powodów nie spełnia norm dla zamierzonych i wyliczonych poziomów dźwięku hałasu. Budynek ten wymaga zatem - po wprowadzeniu obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska Ł. - dodatkowej modernizacji w zakresie wymiany stolarki okiennej. Ze względu na zapotrzebowanie na stolarkę budowlaną o wysokiej i bardzo wysokiej izolacyjności akustycznej, nie może mieć zastosowania standardowa oferta cenowa produktów, dotycząca okien o typowych, powszechnie stosowanych izolacyjnościach akustycznych. Zapewnienie znacznej izolacyjności akustycznej okna wymaga zastosowania odpowiedniego oszklenia, a także odpowiedniego starannego montażu, w związku z czym wzrost wymagań dotyczących izolacyjności pociąga za sobą wzrost cen w stosunku do okien standardowych.

Ponieważ wzrost izolacyjności akustycznej stolarki budowlanej powoduje ograniczenie infiltracji powietrza do wnętrza budynku, adaptacja akustyczna obejmuje również działania służące poprawie sprawności systemu wentylacji, tj. instalację nawiewników ściennych z EHT 780 z mufą akustyczną i okapem akustycznym.

Jak wynika z poczynionych ustaleń, w pomieszczeniach chronionych budynku powodów dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu w związku z czym konieczne jest podniesienie izolacyjności akustycznej budynku w ww. sposób. Łączna wartość tych nakładów niezbędnych do poniesienia celem zapewniania właściwego klimatu akustycznego stanowi wg cen aktualnych kwotę 22.397,38 zł.

Podsumowując powodowie wykazali, że szkoda w postaci poniesienia nakładów na rewitalizację akustyczną w budynku mieszkalnym na ich nieruchomości wynosi 22.397,38 zł.

W związku z tym Sąd zasądził z tego tytułu od pozwanego na rzecz powodów M. i S. małżonków G. kwotę 11.198,69 zł i na rzecz M. G. (2) kwotę 11.198,69 zł. Kwoty zasądzone na rzecz poszczególnych powodów wynikają z udziałów we własności nieruchomości, jakie ma każdy z powodów, przy czym M. i S. G. pozostają we wspólności ustawowej małżeńskiej (udział 1/2). Wobec braku podstaw do solidarności wierzycieli (art. 369 k.c.) w zakresie roszczenia małżonków M. i S. G. kwota została zasądzona na ich rzecz łącznie jako małżonków pozostających we wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej należności głównej sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Roszczenie o odszkodowanie jest roszczeniem bezterminowym, a zatem staje się ono wymagalne, zgodnie z art. 455 k.c., po wezwaniu dłużnika do zapłaty. Wskazać należy na treść art. 363 § 2 k.c. zgodnie z którym jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Sąd podziela aktualne stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 8 listopada 2016 roku wydanym w sprawie III CSK 342/15, gdzie stwierdził, że w wypadku kiedy przedmiotem sporu jest świadczenie pieniężne należne wierzycielowi, w tym także świadczenie odszkodowawcze dochodzone na podstawie art. 129 ust. 2 i 4 oraz art. 136 ust. 1 i 3 p.o.ś., zasadą pozostaje, że termin płatności świadczenia – w zakresie kwot nim żądanych i uznanych ostatecznie za uzasadnione – wyznacza wezwanie dłużnika do zapłaty. Wierzyciel nie ma obowiązku wykazywania szkody poniesionej w wyniku nieterminowej zapłaty, ani udawadniania, że w chwili otrzymania wezwania dłużnik dysponował wiedzą niezbędną do oszacowania wielkości roszczenia. To na dłużniku bowiem ciąży obowiązek dowodzenia, że w

tym wypadku występują szczególne okoliczności podważające powstanie stanu wymagalności roszczenia w chwili wezwania do zapłaty. W ocenie Sądu pozwany w sprawie tego rodzaju okoliczności nie wykazał. Charakter roszczenia powodów i powszechność analogicznych roszczeń innych osób, których nieruchomości położone były w tej samej strefie obszaru ograniczonego użytkowania, w połączeniu z już wcześniej rozpatrywanymi przez sądy powództwami dotyczącymi tożsamyh roszczeń związanych z utworzeniem obszarów ograniczonego użytkowania wokół innych polskich lotnisk, umożliwiło pozwanemu oszacowanie z dość dużą dokładnością wielkości wchodzącego w grę odszkodowania. Tym samym zasadnym było zasądzenie odsetek w sprawie od dnia 25 kwietnia 2013 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. obciążając nimi pozwanego w całości. Powodowie wygrali proces w 99,34 %, gdyż łącznie domagali się kwoty 79.155,38 zł (56.758 zł z tytułu utraty wartości nieruchomości oraz 22.397,38 zł odszkodowania w zakresie nakładów), a zasądzono na ich rzecz łącznie kwotę 78.636,38 zł. W związku z tym punkcie 2 a. i b. wyroku Sąd zasądził od pozwanego odpowiednio na rzecz powodów małżonków M. G. (1) i S. G. oraz M. G. (2) kwoty po 9.377, 50 zł. Na koszty postępowania poniesione przez powodów złożyły się: opłata od pozwu w kwotach po 1.900 zł, koszty zastępstwa procesowego po 3.600 zł (7.200 zł : 2) ustalona w oparciu o §6 pkt 6 w zw. z §2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, opłata skarbową od pełnomocnictwa po 8,50 zł (17 zł : 2), zaliczka na poczet opinii biegłych po 2.500 zł (k. 138), opłata od rozszerzonego żądania pozwu z tytułu spadku wartości nieruchomości po 19 zł (k. 392), koszty zastępstwa procesowego w II. instancji po 1.350 zł (2.700 zł : 2) ustalona w oparciu o §6 pkt 6 w zw. §13 ust. 1 pkt 2 ww. Rozporządzenia. Łącznie jest to kwota po 9.377,50 zł na rzecz powódki M. G. (1) i kwota 9.377,50 zł na rzecz powodów M. G. (1) i S. G..

Sąd uwzględnił wniosek pełnomocnika powodów o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za I instancję w wysokości podwójnej stawki. Stosownie do dyspozycji przepisu § 2 ust. 1 i 2 ww. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, przy czym podstawę zasądzenia owej opłaty, stanowią stawki minimalne określone w stosownych przepisach. Opłata ta nie może być jednocześnie wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Możliwość przyznania wyższego wynagrodzenia dotyczy szczególnych okoliczności, które pojawiając się w danej sprawie zwiększają nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków profesjonalnego pomocnika procesowego. W ocenie Sądu w sprawie wystąpiły takie wyjątkowe okoliczności. Sprawa z powództwa M. G. (1), S. G. oraz M. G. (2) jest jedną z pierwszych spraw wywiezionych przeciwko pozwanemu (data wniesienia pozwu do Sądu 25 kwietnia 2013 roku). Sprawa ta z całą pewnością należy do kategorii spraw skomplikowanych. Prowadzenie procesu zatem wymagało dużego nakładu pracy pełnomocnika, co obrazuje treść i ilość pism składanych w sprawie, zakres podnoszonych przez stronę pozwaną zarzutów, do których pełnomocnik powoda musiał się odnieść, czas trwania postępowania, złożoność przeprowadzonych dowodów z opinii biegłego.

Nieuiszczone koszty sądowe to z kolei wydatki związane z opiniami biegłego w kwocie 1.375,56 zł (4.915, 39 zł z postanowienia z dnia 4 sierpnia 2016 roku k. 835 + 1.331,71 zł z postanowienie z dnia 4 kwietnia 2017 roku k. 979 – 982 + 128,46 zł z postanowienia z dnia 9 maja 2017 roku k. 1021 – 1023 pomniejszone o zaliczkę uiszczonej przez powodów w kwocie 5.000 zł) oraz opłata sądowa od dokonanego pismem z dnia 7 grudnia 2016 r. rozszerzenia żądania pozwu z tytułu nakładów 120 zł. W związku z tym na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 i art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 1.495,56 zł.

SSO Agnieszka Śliwa